

Leidraad

Jaargang 13 nummer 3 maart 2014

KENNISMAKEN MET
ALBERT JAN TREUR

**“Over Gods
genade
kan ik niet
zwijgen”**

Vragen en antwoorden

TEKST REDACTIE

Terwijl de lente inzet, wordt de laatste hand aan deze Leidraad gelegd. Het prachtige weer lokt de knoppen in de struiken en brengt de vogels tot hun hoogste lied. Ook de Bijbel staat vol met 'hoge liederen'. Zo bespreekt ouderling Van Selm een vers uit psalm 87. Een Psalm die hoog reikt en de grenzen van de Oud Testamente bedeling overschrijdt. Van Selm schrijft dat Jood en heiden vol vreugde de Heerlijkheid van de Stad van God bezingen.'

Ze kunnen niet zwijgen. Dat geldt ook voor Albert Jan Treur: 'Over Gods genade kan ik niet zwijgen,

zegt hij.' Treur mag al een tijdje de catechese in onze gemeente verzorgen. Iedereen heeft zijn naam wel eens gehoord, maar wie is hij eigenlijk. De Leidraad-redactie ging op pad om met hem kennis te maken.

Verder vindt u weer, oud en vertrouwd, een brief van ds. C. van den Berg. Hij vertelt over zijn werk in Ouddorp en Roemenië. Hij schrijft: 'Ik vroeg: Wie kent je nog na vijftien jaren rondzwerven? Een jongen in de kerk, anders begaafd, riep uit: "De HEERE!"'

Ten slotte laat Wouter Kroese zijn gedachten over de economie gaan, en houdt daarbij ons een spiegel voor.

GELEZEN

"Hoe groot ons geloof ook is --het zal nooit het honderdste deel van de goddelijke goedheid kunnen omvatten"

JOHANNES CALVIJN

COLOFON

Dit blad is een uitgave van de Hervormde gemeente te Vinkeveen. Het verschijnt vier keer per jaar

REDACTIE:

Chris-Jan de Leeuw

Hanna Simons

Ageeth Oudshoorn

De redactie heeft het recht om ingezonden artikelen wel/niet te plaat-

sen, dan wel de tekst aan te passen.

KOPIJADRES

Chris-Jan de Leeuw

Muyeveld 7

Tel: 268929

E-mail: pamuilwijk@hotmail.com

VOLGENDE **SLUITINGSDATUM** KOPIJ:

6 mei 2014

Graag op tijd inleveren!

Een Nieuw-Testamenteisch lied onder het oude verbond

TEKST J. VAN SELM, OUDERLING

"Ik noem Rahab en Babel onder wie mij kennen; zie, de Filistijn en de Tyriër, met de Cusjiet: die zijn daar geboren". Psalm 87

Boven psalm 87 staat: De heerlijkheid van Sion. Sion was de naam van Jeruzalem in de vóór Israëlitische tijd en eveneens van de heuvel waarop deze stad lag. Soms duidt de naam Sion alleen de tempelberg aan en in de profetie wordt Sion vaak gebruikt voor Jeruzalem. Het is dan de naam voor Jeruzalem als de stad van God. God heeft Jeruzalem uitverkoren als Zijn woonplaats. Het is onder het oude verbond de enige stad op aarde waar de ware godsdienst is. Het gaat in deze psalm niet om de heerlijkheid van de stad als zodanig, maar om de heerlijkheid van de dienst van God die hier plaats vindt. Deze psalm is niet geschreven vóór, maar dóór de tempelzangers die nakomelingen van Korach waren.

In of bij de tempel kwam het volk samen voor een ontmoeting en een zegen van de Heere

Over Sion en zijn fundering op de heilige berg: Jesaja 28 vers 16: 'Zo zegt de Heere Heere, zie, Ik leg in Sion een steen ten grondslag, een beproefde steen, een kostbare hoeksteen, die vast gegrondvest is.' Psalm 48 vers 2: 'De Heere is goed en zeer te prijzen, in de stad van onze God, op Zijn heilige berg.'

In of bij de tempel kwam het volk samen voor een ontmoeting en een zegen van de Heere. God heeft een groter welbehagen in de ontmoeting van Zijn volk gezamenlijk in de tempel dan het welbehagen dat Hij heeft in de ontmoetingen van de families afzonderlijk bij de huisgodsdienst.

Zeer heerlijke dingen: psalm 46 vers 5: 'De beekjes van de rivier verblijden de stad van God, het heiligdom, de woningen van de allerhoogste.'

In vers 1, 2, en 3 zijn mensen aan het woord. In vers 4 spreekt God zelf opeens! Daar staat: 'Ik noem Rahab (Egypte) en Babel', grote heidense beschavingen. Ook daar wordt Ik gekend en bemint! 'De Filistijn, de Syriër en de Ethiopier', geboren in Sion! Dit vers is een profetisch woord, want in praktische zin waren deze mensen niet in Jeruzalem geboren. God, die de eeuwen overziet spreekt hier over Zijn Koninkrijk, over de ware kerk. Onbegrijpelijk wonder, de personificatie van de heidenen, de antichristelijke machten van die tijd, hier

God, die de eeuwen overziet spreekt hier over Zijn Koninkrijk, over de ware kerk

genoemd, één met het uitverkoren volk van God! In Sion geboren, uit God geboren, een ieder persoonlijk man voor man, vrouw voor vrouw, wel persoonlijk, niet als volk. En God laat niet varen wat Zijn hand begon.

De heiden, Jood geworden? Nee, dat kan niet, maar erbij geteld, opgeschreven in

het Boek des Levens. En allen zullen vol vreugde de Heerlijkheid van de Stad van God bezingen. Dat begint al hier beneden, straks volmaakt in de eeuwige heerlijkheid.

Galaten 3 vers 26 t/m 29:

„Want u bent allen kinderen van God door het geloof in Christus Jezus. Want u allen die in Christus gedoopt bent, hebt zich met Christus bekleed. Daarbij is het niet van belang dat men Jood is of Griek, daarbij is het niet van belang dat men slaaf is of vrije, daarbij is het niet van belang dat men man is of vrouw; want allen bent u één in Christus Jezus. En als u van Christus bent, dan bent u Abrahams nageslacht en overeenkomstig de belofte erfgenamen”.

Efeze 2 vers 19 t/m 22:

“Zo bent u dan niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers van de heiligen en huisgenoten van God, gebouwd op het fundament van de apostelen en de profeten, waarvan Jezus Christus zelf de hoeksteen is, en op Wie het hele gebouw, goed samengevoegd, verrijst tot een heilige tempel in de Heere; op wie ook u mede gebouwd wordt tot een woning van God, in de Geest”.

Catechismus vraag en antwoord 54:

“Wat geloofd gij van de heilige algemene christelijke kerk? Dat de Zoon van God uit het gehele menselijke geslacht zich een gemeente tot het eeuwige leven uitverkoren, door Zijn Geest en Woord in enigheid van het ware geloof, van het begin der wereld tot aan het einde, vergaderd, beschermt en onderhoudt en dat ik daarvan een levend lidmaat ben en eeuwig zal blijven”.

Als u deze Leidraad in handen heeft schiet de datum al weer op dat het comité stroopwafels hoopt te verkopen! Dit jaar doen we het iets anders; nl op vrijdagavond en zaterdagmorgen te weten:

11 en 12 april 2014 Stroopwafelverkoop!

Natuurlijk hopen we met deze verandering méér stroopwafels te verkopen!

De opbrengst is dit jaar bestemd voor de vakantieweken voor gehandicapten van de Hervormde Vrouwenbond "Voor Elkaar". Met deze weken gaan ook veel vrijwilligers mee (wel 500 totaal) die verzorging en ondersteuning bieden. Deze kosten voor verblijf worden uit giften betaald.

Op vrijdagavond 11 april verkopen we in Westerheul en Zuiderwaard, tussen 18.00 uur en 20.00 uur.

Denkt u: ik kan niet op zaterdag lopen maar wel op vrijdag: geeft u zich op bij Carla Stolk.

Op zaterdagmorgen gaan we Waverveen in en de overige wijken van Vinkeveen. Ook hier kunnen we alle hulp bij gebruiken! Dus als u door ons benaderd wordt: doe mee!

Houdt u voor alle bijzonderheden het Kerkblad in de gaten.

Met vragen kunt u zich wenden tot: Carla Stolk, 26 23 00 of janencarla@filternet.nl.

PREEKROOSTER MARIA-OORD

MAART	2	dhr. A.J. Treur	Waverveen
	16	ds. A.A. van den Berge	Wilnis
		HEILIG AVONDMAAL	
	30	ds. H.J.J.M. Tacken	Mijdrecht
APRIL	6	ds. P.G. Oskamp	Waverveen
	18	GOEDE VRIJDAG	
	20	PASEN	
MEI	4	dhr. J. Schoenmaker	Leimuider
	18	dhr. van Hilten	Uithoorn
JUNI	1	drs. W.J. Gijzel	
	15	ds. P. Veerman	Wilnis

April – juni

6 Apr.	09.30 uur	Ds. C.A.van de Berg (Oudorp)	
	18.30 uur	Ds. G.J.Hiensch (Elst/Rhenen)	
13 Apr.	09.30 uur	Ds. W.C.Meeuse (Sliedrecht)	(Scholendienst?)
	18.30 uur	Ds. M.J.Tekelenburg (Reeuwijk)	(IZB preekbespreking)
18 Apr.	19.30 uur	Ds. J.H.van Daalen (Nijkerk)	(Goede Vrijdag)
20 Apr.	09.30 uur	Ds. J.Kommers (Harderwijk)	(1e Paasdag)
	18.30 uur	Prof.dr. H.van den Belt (Woudenberg)	
21 Apr.	09.30 uur	Paasdienst met de jeugd	(2e Paasdag)
27 Apr.	09.30 uur	Prop. C.G.Bok (Putten)	
	18.30 uur	Ds. C.Blenk (Den Haag)	
04 Mei	09.30 uur	Ds. T.C.de Leeuw (s'Grevelduin Capelle)	
	18.00 uur	Prop. G.M.van Meijeren (Katwijk aan Zee)	
11 Mei	09.30 uur	Ds. A.A.W.Boon (Papendrecht)	
	18.30 uur	Ds. P.Veerma (Wilnis)	
18 Mei	09.30 uur	Ds. J.Niesing (Lienden)	(Voorber.H.Avonddin)
	18.30 uur	Ds. P.F.Bouter (Bodegraven)	
25 Mei	09.30 uur	Ds. W.P.Emaus (Lekkerkerk)	(Bed.H.Avonddin)
	18.30 uur	Ds. A.Simons (Montfoort)	(Nabetr.H.Avonddin)
29 Mei	09.30 uur	Prop. N.F.L.de Leeuw (Lienden)	(Hemelvaart)
01 Juni	09.30 uur	Ds. M.F.van Binnendijk (Rotterdam)	
	18.30 uur	Ds. M.van der Zwan (Westbroek)	
08 Juni	09.30 uur	Ds. J.den Dikken (Nunspeet)	(1e Pinksterdag)
	18.30 uur	Ds. J.ter Maten (Kamerik)	
09 Juni	09.30 uur	Ds. D.G.R.A.Beekman(Noorden)	(2e Pinksterdag)
15 Juni	09.30 uur	Ds. M.M.van Campen (Rotterdam)	
	18.30 uur	Prop. M.W.Westerink (Nunspeet)	
22 Juni	09.30 uur	Prop. J.Verboom (Zegveld)	
	18.30 uur	Ds. H.Penning (Langerak)	
29 Juni	09.30 uur	Prop. J.H.de Vree (Dodewaard)	
	18.30 uur	Ds. J.J.van Holten (Bergambacht)	

GELEZEN...

'In de ervaring ben ik iemand die verkocht is onder de zonden.
In het geloof ben ik iemand die van de zonden is vrijgemaakt.'

DS. B. TRAMPER

De bibliotheek is iedere woensdagmiddag van 15.00 tot 16.30 uur en in de avond van 19.00 tot 20.00 uur open. Welkom! Op de zolder van het

verenigingsgebouw is de bibliotheek gevestigd. U/jij betaald voor boeken, CD's etc. als volwassenen en de jeugd 25 euro cent per week. Kinderen van de

basisschool en daaronder mogen de boeken gratis komen lenen!De kerkdiensten en avondklanken worden niet meer op een CD uitgebracht.

NIEUWE BOEKEN
VOLWASSENEN

■ Johanne A. van Archem: Het ging niet voorbij Toen opa Jacob Reijnders begraven werd, zag Eva een onbekende man bij de gasten die wegreed in een auto met een Duits kenteken. Haar opa was zeker boerenknecht in Duitsland geweest. Dan zoekt de onbekende man contact met Eva. Florian was op zoek naar zijn opa Wilhelm. Eva's opa speelde een rol in Florian's opa's verleden. Zal ze met haar handen vol aan haar eigen situatie en relatie waar ze zich in bevindt, de antwoorden kunnen vinden waar ze al dan niet naar op zoek zijn, vinden?

■ Terri Blackstock: 1. Moordblog Serie: In het maanlicht Ex advocate Cathy Cramer geeft op een lokale moord-

zaken blog commentaar. Door haar neiging tot speculeren wat de blog populair maakt, jaagt ze veel mensen ermee tegen zich in het harnas. Als zij een dreigbrief krijgt dat ze dan zelf de bewuste behandeling die zij in haar blog voor het slachtoffer geopperd had zal kunnen verwachten. Wat haar zeer woedend maakt en het haar vooralsnog niet echt raakt. Totdat haar broer beschuldigt wordt op de moord van zijn ex-vrouw.....

■ Ted Dekker: Het heiligdom Priester Danny Hansen moet een celstraf van vijftig jaar uitzitten. Dan wordt hij overgeplaatst naar een experimentele gevangenis: Het heiligdom. Maar op de dag van Danny's overplaatsing, krijgt zijn vriendin Renee een bizar telefoontje. Even later wordt er een afgehakte vinger bij haar

bezorgd en krijgt ze vreemde opdrachten. Zowel Danny als Renee worden tegen elkaar uitgespeeld. Een spel van leven en dood.

■ Johan van Dorsten: Het nageslacht Vader Willem Marken heeft een zoon Bernard en dochter Gerrie die staan te popelen om hun vaders boerderij op te volgen. Maar ook zijn andere twee kinderen lijken er ook ineens oren naar te hebben. Wat een dilemma.

■ Julia Burgers-Drost: 3. Een gouden greep (1. Onderweg naar huis 2. Een hart in verwarring) Laatste voltooid roman van haar hand! Kindergedragstherapeut Annelies heeft meer dan een zakelijke klik met Ron die op trouwen staat. Hij is hierover erg ontdaan als hij dit ontdekt. Ondertussen

heeft Lars een broer van Ron zijn oog op Annelies laten vallen. Door Annelies prachtige zangtalenten wil hij haar in zijn band laten opnemen. Maar ze heeft in Lars zijn ogen nog veel meer.....

■ Laura Frantz: Terug naar de Rode Rivier
Morrow Little moet steeds aan de overal denken waarbij haar moeder omkwam en haar broertje werd ontvoerd door Indianen. Als jonge vrouw keert ze terug naar haar ouderlijk huis om haar zeer zieke vader te verzorgen. Er zijn vele mannen die een oogje op haar hebben. Zelf heeft Morrow iemand op het oog die haar intrigeert en beangstigt. Of moet ze toch omwille van haar vader met een man trouwen van wie ze niet houdt?

■ Deeanne Gist: Het hart op de lippen
In 1893 in Chicago heeft Cullen een spinklerinstallatie ontworpen en probeert hij op de wereldtentoonstelling inversteerders te trekken. Het lawaai in de beurshallen is zo erg dat Cullen die al een slecht gehoor heeft de geïnteresseerde amper kan verstaan. Dus vraagt hij de doventolk Della hem te leren liplezen. Maar door haar knappe

verschijning kan Cullen zich slecht concentreren. Zal hij zijn toekomstplannen opgeven voor Della?

■ Anke de Graaf: Onthoud die naam...
Tjeerd probeert het na een moeilijke jeugd het anders te gaan doen. Hij trouwt met een mooi meisje en krijgt een zoon Jelmer. Waar hij echt de vader wil zijn terwijl hij zelf nooit een vader heeft gehad. Maar als Jelmer veel vaker in aanraking komt met Wendy, kan Tjeerd de drang haast niet weerstaan om Jelmer op een ander pad te krijgen.

■ Karen Kingsbury: 4. Geliefd (Dayne Matthews)
Kathy moet in een rechtszaak getuigen tegen een fan die haar heeft aangevallen. Wanneer ze achtervolgd wordt door opdringerige paparazzi, beseft ze dat een leven met Dayne in Hollywood niet voor haar is weggelegd hoeveel ze ook van hem houdt. Dayne neemt een korte vakantie op, om uit te vinden wat voor hem het belangrijkste is in zijn leven zijn carrière of zijn familie? Ashley geniet van haar jongste zoon, maar blijft zoeken naar haar oudste broer die ze nog nooit heeft ontmoet. Waarom haar

vader niets over hem aan haar verteld heeft is voor haar een raadsel.

■ Margreet Maljers: 2. Het zit in de familie (1. Huis van melk en honing)
Ricky is veertien heeft er geen probleem mee dat Andries niet haar echte vader is. Ze wordt behandeld als zijn eigen kind. Maar dan vangt ze een gesprek op tussen haar opa en een zakenrelatie dat haar benieuwd maakt naar haar biologische vader. Als ze hem vindt, krijgt ze er ook een complete familie bij.

■ Michael Neale: De rivier
Gabriel Clarke is op mysterieuze wijze aangetrokken door de rivier die door de ravijnen van de Rocky Mountains in Colorado stroomt. Vrijheid en avontuur daagt hem uit. Maar de verschrikkelijke gebeurtenis op deze rivier vijf jaar geleden houdt hem tegen. Gabriels angst houdt hem in de greep. Jaren later als hij als jonge man terugkeert, voelt hij dat hij eindelijk thuis komt. Hij gaat lesgeven in wild watervaren. Dan komt hij iets te weten wat toen met zijn leven is gebeurd en slaat zijn angst in woede om.

■ Deborah Raney: Spoorloos
Jill de vrouw van Mitchell vertrekt naar een conferentie en keert gek genoeg niet terug en Amerikaanse leraar Mitchell treft een leeg huis aan. Het politieonderzoek leidt nergens naar toe. Dus besluit Mitchell hulp in te roepen van Jill's hartvriendin Shelley. Elke aanwijzing en spoor loopt dood. Ze vrezen het ergste. Shelley beseft dat de band met Mitchell wel erg hecht is geworden en schrikt daar van....

■ Maryam Rostampour: Gevangen in Iran
Een waargebeurd verhaal van hoop van twee Iraanse vrouwen vanuit de beruchte Evin gevangenis in Theheran. Waar Gods liefde gaat stromen.

■ Julie Thomas: De jongen, de viool en de meester
In Berlijn 1939 als de nazi's binnen vallen en Simon met zijn vader en zijn broer naar kamp Dachau wordt gestuurd, valt de collectie muziekinstrumenten verzameling uiteen met het pronkstuk van zijn vader de bijzondere viool. Het is 2008 in Nieuw Zeeland als met een muziekconcours waar de veertienjarige

Daniel bijzonder getalenteerde violist de aandacht trekt van de Spaanse dirigent Rafael en Daniel uitnodigt voor zijn jaarlijkse symposium in Washington DC. Maar dan zegt Daniel plotsklaps dat hij geen viool meer wil spelen. Rafael die erg teleurgesteld is probeert hem op andere gedachten te brengen. Rafael ontdekt dat Daniel's opa Simon ooit een bijzonder viool bezat en zo probeert hij Daniel weer aan het spelen te krijgen. Rafael duikt steeds verder in de familiegeschiedenis, waar zich een onvoorstelbaar verhaal ontspint dat reikt tot Rafael's eigen podium.

■ Gerda van Wageningen: Geheime liefde
Nadat Celien-Marie's moeder na een lang ziekbed gestorven is, is de dwangstoornis van haar vader erger geworden. Gelukkig heeft Celien-Marie een mooie uitlaatklep, in schilderen. Tot haar verbazing wordt er één van haar schilderijen verkocht, waarvan ze een oud bureau op de kop tikt en van de opbrengst van haar schilderij koopt. Ze vindt in een verborgen lade een stapel brieven, die van bijna honderd jaar

geleden gaan over een verboden liefde. Dit grijpt Celien-Marie zo aan dat ze op onderzoek uit gaat. Dan komt haar leven helemaal op zijn kop te staan als blijkt dat de ontdekkingen niet alleen over het verleden maar ook nu hiervan gevolgen zal ondervinden.

NIEUWE BOEKEN JEUGD

- Beek, I van de: Mees en Tijn (wit)
- Burghout, A: 8. Life liner 2 serie (bl)
- 5. Tim & Tor serie (bl)
- Blijdorp J.W. 13. Team-dossier serie “
- Dalen, G.v. 3+4 Sem en Sanne serie (gr)
- Donkersteeg, J. Geheim vuur (ge/bl)
- Heijboer, A. Verborgenschat (bl)
- Kasse, B (Opa)7.Tijs en Jasmijn (gr)
- Knecht, S 4.5.6. Lisa en Summer (wit)
- Koolmees, E Live in Bagdad (bl/ge)
- Mijnders, H. 3+4 Gr. 8 v.d. Fontein(wit)
- Poel, J.F.23.24.25.Wolfi en Dolfi serie(bl)
- Raaf, B. 7. Bardo serie (wit)
- Rijswijk, C.v. In de vuurlinie G.de Brès (bl)
- Suijker, T. 2.3.4. Manège de Driesprong

RONDZENDBRIEF VAN
FAMILIE VAN DEN BERG

Lichtstraal temidden
van steen en staal

Deze rondzendbrief mag een getuigenis zijn. We blikken terug en kijken vooruit. Als gezin mogen we het uitroepen dat de Heere gezorgd heeft, gesproken, geleid, en kracht geschonken. Er ligt reeds een overbruggingsperiode van bijna twee jaren achter ons. Langzaamaan komt er wat nieuw evenwicht in ons leven en zeggen we uiteindelijk: We mogen leven van de verwondering.

We hebben niet beseft dat terugkeren naar je vaderland zo ingrijpend kon zijn. Het is een land dat je nauwelijks meer kent, waar de gesprekken over heel andere dingen gaan dan waar we de achterliggende 15 jaren mee bezig waren, dat er andere belangen spelen dan op het zendingsveld. Onze kinderen keken ook verdwaasd rond. Is dit Nederland? Ons land? Willeke en Annemarieke gingen mee toen ze nog heel klein waren, Geerke en Mienieke werden in Amerika geboren. Het was voor ons allen veel meer wennen dan na vertrek destijds in 1997.

Stil

Ergens in een gemeente vroeg ik: Wie kent je nog na 15 jaren rondzwerven over de aarde? Een jongen in de kerk, anders begaafd, riep uit: “De HEERE!” Ja, dan word je weer even stil. Zo mogen we zoekend onze weg gaan. De Heere heeft het al lang uitgestippeld, wij mogen het van lieverlee ontdekken.

Roemenië

Er kwamen vier beroepen op ons af, Uddel, Ouddorp, Harskamp en Grand Rapids. Het werd Ouddorp. Door velen niet begrepen. Het was ook maar part-

time. Hoe vul je dan de andere 40% in? We kregen een verzoek van de GZB, of we niet opnieuw bij hen in dienst wilden treden. Dit, terwijl een jaar eerder aangegeven was dat we toch niet weer naar het buitenland zouden vertrekken. Wie kan Gods wijs beleid doorgronden? We mochten er positief op in gaan. Dit resulteerde in een contract voor vier jaren. Elk jaar mogen we vier blokken naar Roemenië reizen onder de vlag van de GZB om gevangenen te bezoeken en les te geven aan het theologisch instituut van de Hongaars Gereformeerde Kerk, met als zetel Cluj Napoca. Het eerste begon 22 jaar geleden. Er liggen vele contacten die al die jaren gebleven zijn. Elk verlof probeerden we in het verleden toch een reisje te maken langs de gevangenen. Nu mag het een deel van het werk vormen. Daarnaast studenten in de collegezaal ontmoeten om vanuit Schrift en praktijk de zendingswetenschap toe te lichten. Over beide terreinen willen we wat schrijven.

Gevangenis

We reizen nog steeds met onze omgebouwde touringcar naar Roemenië. Dit heeft het voordeel dat we niet in hotels hoeven te verblijven. En het gezin kan mee. Afgelopen jaar stonden we voor de poort van een gevangenis. Een bewaker zei: “Die kinderen kunnen natuurlijk niet mee naar binnen!” Waarom niet, zo was de vraag? “Wel”, zo ging hij verder, “dat is niet goed voor hen.” “O”, zei één van onze meiden, “maar we gaan al die jaren al mee.” “Echt?” zo vroeg hij. “Nou, jullie zijn er niet slechter van geworden. Kom dan maar.” En de poort ging open. In zo’n dienst zitten vele mannen of vrouwen te wachten op wat komen gaat. Een doffe blik ligt in hun ogen. Uitgeblust, kun je wel zeggen. Dan mag de Bijbel open gaan en het Evangelie verkondigd worden. Vervolgens bidden we met elkaar (staande), waarna hardop door iedereen het ‘Onze Vader’ gebeden wordt. Indrukwekkend.

Ik vroeg: Wie kent je nog na vijftien jaren rondzwerven? Een jongen in de kerk, anders begaafd, riep uit: “De HEERE!”

Lichtstraal

Dan is het tijd voor de kinderen om te gaan zingen. Soms zingt Grace alleen, vooral haar lievelingslied: “Amazing grace, how sweet the sound, that saved a wretch like me; I once was lost, but now am found, was blind but now I see” (eens verloren, nu gevonden - hoe zoet is die genade). En dan zingt ze er nog vrolijk in het Engels Ps. 51 achteraan: “Create in me a clean heart, O, God! And renew a right spirit within me...” (Scheep in mij een rein hart, o, God, en vernieuw in het binnenste van mij een vaste geest). Ontroerend hoe de reacties zijn. Onlangs kreeg Grace een kaart van een gevangene, die zijn zonden beleed en schreef op Gods vergevende liefde te hopen. Diezelfde jongen had

in de gevangenis tegen haar gezegd na de dienst: “Grace je bent een straal van licht temidden van staal en steen.”

De Heere regeert

Soms is het reizen behoorlijk vermoeiend. Nog altijd mogen we met de bus op pad. De afgelopen zomer was het tijdens één van de reizen bijzonder heet. De airco werkte niet. We hadden zes gevangenis bezoeken en de laatste wachtte nog, voor de volgende dag. Plotseling bleek er iets met de remmen mis te zijn. Na wat getob konden we toch van de weg af komen op een pad bij een grasveld. Vervolgens naar het dichtstbijzijnde dorpje gelopen of er een monteur was die bereid zou zijn te helpen. Drie adressen gehad, maar niemand kon of wilde mee. Dan maar zelf onder de bus. Met wat heen en weer bellen naar Nederland kon na uren sleutelen toch de oorzaak ontdekt worden. ‘s Nachts om twaalf uur maar even alles neergelegd. De volgende dag vroeg weer op je rug onder de bus. Uiteindelijk was er een noodoplossing die werkte, waardoor we konden rijden. We kwamen pas ‘s middags aan bij de gevangenis, terwijl de afspraak voor ‘s morgens stond. We mochten er ook niet in. Alles uitgelegd, gevraagd of het tóch mocht, onder een stil gebed dat oprees. De poort ging open. Juist in die gevangenis hadden we zo’n mooie ontmoeting onder het Woord en mochten we Bijbels uitdelen. De duivel weet wel waar hij roet in het eten moet gooien en probeert zo moedeloos te maken, maar de Heere regeert. De vrucht is ook voor Hem!

De duivel weet wel waar hij roet in het eten moet gooien en probeert zo moedeloos te maken,

ten we Bijbels uitdelen. De duivel weet wel waar hij roet in het eten moet gooien en probeert zo moedeloos te maken, maar de Heere regeert. De vrucht is ook voor Hem!

Machtig

Het is bijzonder hoe twee posten in Roemenië aan elkaar gekoppeld mogen worden in de ruimte die middelijkerwijs door de GZB ter beschikking

is gesteld. Hoe opmerkelijk zo’n combinatie is, bleek in oktober dit jaar. Gedurende twee weken mocht les gegeven worden aan het theologisch instituut. Er waren echter ook twee vrije dagen tussendoor. Juist voor zo’n vrije dag kwam nog een uitnodiging om in de gevangenis te komen spreken. Zo sta je dan op het ene moment voor hen die zich voorbereiden op een post in de kerk of in de zending, het volgende moment voor misdadigers, die de worsteling van de verwerking van hun misdaad meemaken en zich afvragen hoe zij ooit weer terug kunnen keren in de maatschappij. Een groot verschil en toch geen onderscheid. Het Evangelie is overal even machtig en krachtig.

Getuigenissen over en weer

Het lesgeven is iets wat ook een speciale voldoening geeft. Iets uit de praktijk te mogen delen, gekoppeld aan onderwerpen als Bijbelse fundering van

de zending en de overbrugging van culturen, vindt een speciaal gehoor bij de studenten. Het is niet alleen theorie, maar een insteek vanuit ervaring die de Heere jarenlang schonk in het veld. Het leidde ook tot het delen van getuigenissen over en weer. Dat mocht er toe bijdragen dat er zeer goede contacten met studenten tot stand kwamen. Terwijl zij niet zo gewend zijn dingen uit het hart te delen, mocht dit toch gebeuren. Al met al een dankzegging waard. We hopen dat dit gebeuren meer en meer terrein mag winnen om in de bediening de Heere te verheerlijken. De Hongaarse cultuur is een heel eigen cultuur, wat ook gemerkt wordt tijdens de taalstudie. Boeiend om daar weer de trekjes in te ontdekken die tekenend zijn voor die bevolking.

Zware terugkeer

Inmiddels mogen we onze weg een beetje vinden in Ouddorp. De gemeente is klein maar trouw. Ook mogen we leven van de verwondering en dank aan de Heere als we zien dat mensen, na jarenlang afgehaakt te hebben, weer terug keren tot de kerk hunner vaders. Als gezin hebben we moeilijke maanden doorgemaakt. We hebben niet beseft dat terugkeren zo zwaar was. Verhuisd naar Nieuwerbrug, toen verhuisd naar een tijdelijke woning in Ouddorp, vervolgens verhuisd naar de oude pastorie. Drie keer verhuizen in 15 maanden tijd is best veel. Toch heeft de Heere willen voorzien. We hopen dat er een stukje evenwicht en rust komen mag. Willeke mocht verkering krijgen met Maurits, ook uit Ouddorp. Geerke is in haar laatste jaar met home schooling. Mienieke heeft nog een paar jaren te gaan met haar schoolwerk. Grace doet ook dapper mee met het Amerikaanse programma. Samuël en Grace krijgen beiden therapie. Voor Samuël wordt gewerkt aan een mogelijkheid dat hij met spraakinstrumenten toch ook dingen aan kan geven, omdat hij meer begrijpt dan zo op het eerste gezicht lijkt.

Het blijft een hele worsteling om de tijdsindeling tussen Ouddorp en Roemenië vorm te geven. Dit jaar vier reizen gemaakt naar Roemenië, daarnaast bezig geweest met taalstudie Hongaars en verder gewoon alle gemeentewerk gedaan. Het bezoekersaantal in de diensten mocht zich verdubbelen. We bidden om kracht en wijsheid om alle dingen naar behoren en tot Gods eer te mogen doen.

Als gezin hebben we moeilijke maanden doorgemaakt. We hebben niet beseft dat terugkeren zo zwaar was

GELEZEN...

‘De wet vertelt wat we moeten doen, willen we gered worden.
Het Evangelie vertelt ons wat God heeft gedaan om ons te redden’

MICHAEL HORTON

Dag	Aanvang	Activiteit	18:30	Kerkdienst	20	0:00	1e Paasdag	9:30	Kerkdienst (Heilig Avondmaal)		
			31	18:30	Catechisatie groep 1	9:00	Creche		18:30	Kerkdienst (Nabetrachting H. Avondmaal)	
MAART				19:15	Catechisatie groep 2	9:30	Kerkdienst				
14	19:00	Club 1		20:00	Bijbelkring	18:30	Kerkdienst				
	19:00	Club 2		20:00	Catechisatie groep 3	21	0:00	2e Paasdag	28	15:00	Bibliotheek
	19:00	Club 3					9:00	Creche		18.30	Avondklanken
	20:15	Club 4	APRIL				9:30	Paasviering met de jeugd		19:00	Bibliotheek
16	9:00	Creche	1	20:00	Vergadering Commissie Website	22	19:30	Passage vrouwen	29	0:00	Hemelvaartsdag
	9:30	Kerkdienst				23	15:00	Bibliotheek		9:00	Creche
	11:00	Zondagsschool Samuël	2	15:00	Bibliotheek		18.30	Avondklanken		9:30	Kerkdienst
	18:30	Kerkdienst		18.30	Avondklanken		19:00	Bibliotheek			
17	18:30	Catechisatie groep 1		19:00	Bibliotheek	27	9:00	Creche	JUNI		
	19:15	Catechisatie groep 2	4	19:00	Club 1		9:30	Kerkdienst	1	9:00	Creche
	20:00	Catechisatie groep 3		19:00	Club 2		18:30	Kerkdienst		9:30	Kerkdienst
	20:00	Vrouwenvereniging Wees een Zegen		19:00	Club 3	30	15:00	Bibliotheek		18:30	Kerkdienst
18	19:30	Passage vrouwen		20:15	Club 4		18.30	Avondklanken	4	15:00	Bibliotheek
19	15:00	Bibliotheek	5	19:30	Muziek&Zangavond		19:00	Bibliotheek		18.30	Avondklanken
	18.30	Avondklanken	6	9:00	Creche					19:00	Bibliotheek
	19:00	Bibliotheek		9:30	Kerkdienst	MEI			8	0:00	1e Pinksterdag
	20:00	Mannenvereniging		11:00	Zondagsschool Samuël	4	9:00	Creche		9:00	Creche
21	19:00	Club 1	7	18:30	Kerkdienst		9:30	Kerkdienst		9:30	Kerkdienst
	19:00	Club 2		19:30	Slotavond catechisatie		18:00	Kerkdienst		18:30	Kerkdienst
	19:00	Club 3	8	9:30	Vrouwen Rond de Bijbel	6	9:00	Passage vrouwen	9	0:00	2e Pinksterdag
	19:00	Club 4		9	15:00	Bibliotheek	7	15:00		9:00	Creche
	20:15	Club 4		18.30	Avondklanken		18.30	Avondklanken		9:30	Kerkdienst
23	9:00	Creche		19:00	Bibliotheek		19:00	Bibliotheek	11	15:00	Bibliotheek
	9:30	Kerkdienst	11	17:30	Stroopwafelverkoop	11	9:00	Creche		18.30	Avondklanken
	11:00	Zondagsschool Samuël		19:00	Club 1		9:30	Kerkdienst		19:00	Bibliotheek
	18:30	Kerkdienst		19:00	Club 2	12	18:30	Kerkdienst	15	9:00	Creche
24	18:30	Catechisatie groep 1		19:00	Club 3		19:00	Vrouwenvereniging Wees een Zegen		9:30	Kerkdienst
	19:15	Catechisatie groep 2		20:15	Club 4			een Zegen		18:30	Kerkdienst
	20:00	Catechisatie groep 3	12	9:00	Stroopwafelverkoop	14	15:00	Bibliotheek	18	15:00	Bibliotheek
26	15:00	Bibliotheek		9:00	Creche		18.30	Avondklanken		18.30	Avondklanken
	18.30	Avondklanken		9:30	Kerk-Schooldienst		19:00	Bibliotheek		19:00	Bibliotheek
	19:00	Bibliotheek		18:30	Kerkdienst	18	9:00	Creche	22	9:00	Creche
28	19:00	Club 1	14	20:00	Vrouwenvereniging Wees een Zegen		9:30	Kerkdienst (Vorbereiding H. Avondmaal)		9:30	Kerkdienst
	19:00	Club 2						Avondmaal)		18:30	Kerkdienst
	19:00	Club 3	16	15:00	Bibliotheek		18:30	Kerkdienst	25	15:00	Bibliotheek
	20:15	Club 4		18.30	Avondklanken	21	15:00	Bibliotheek		18.30	Avondklanken
29	:	Bazaar - Diaconaal project Leven met Lef		19:00	Bibliotheek		18.30	Avondklanken		19:00	Bibliotheek
				20:00	Mannenvereniging		19:00	Bibliotheek	28	9:00	Oud papier ophalen
30	9:00	Creche	18	0:00	Goede Vrijdag	22	19:30	Censura Morem	29	9:00	Creche
	9:30	Kerkdienst		19:30	Kerkdienst		20:45	Vorbereidingskring op het Heilig Avondmaal		9:30	Kerkdienst
	11:00	Zondagsschool Samuël	19	9:00	Oud papier ophalen					18:30	Kerkdienst
						25	9:00	Creche			

De vaste grond gezocht en gevonden, of: de vaste grond niet gezocht

Het is in het begin van de zeventiende eeuw. Twee jonge studenten zien we vanuit de universiteitsstad Leuven wandelen naar de kerkdorpjes rond de stad. Je kunt zien dat het vrome broeders zijn, want van tijd tot tijd knielen ze neer. De handen samen naar de hemel geheven, zingen ze hun litanieën ter ere van de moeder Gods, of andere heiligen. Zij dachten dat ze hiermee konden bijdragen aan hun eigen zaligheid.

TEKST G. KROESE

Deze studenten wisten niet beter. Eén van de hoofdbeginselen die zij aan de universiteit leerden was dat door goede werken te doen de genade verkregen kon worden; ja, wel door Christus verworven, maar toch door de zondaar zelf door het doen van goede werken verdiend.

Vuurbang

Geloof in de kerkelijke traditie en de besluiten van de concilies was ook een hoofdbeginsel. Voor alles wat de protestanten leerden, waren deze vrienden vuurbang, omdat zij vreesden, zelfs bij het overwegen van hun leer, getroffen te worden door het diepste verderf.

Later, als één van deze studenten predikant is, zal één van zijn vroegere vrienden het volgende schrijven: “Het gebeurde eens, dat ik met Jacobus Trigland (dat was één van de studenten) een voetreis maakte van Amsterdam naar Haarlem. Toen wij de St. Bavo boven de contouren van Haarlem zagen verrijzen, knielden wij eerbiedig neer, en gaven ons over aan hetgeen de kerk ons leerde. Als er toen een stem uit de hemel geklonken had “Eén van u zal een afvallige worden”, dan had ik niet voor hem maar voor mijzelf gevreesd.”

“Er werd een preek voorgelezen. Na het preeklezen moesten mijn grootmoeder en mijn moeder huilen”

Twijfel begon te knagen

De later afvallig geworden student Trigland werd in Leuven ook uit de geschriften van de kerkvader Augustinus onderwezen. Bij de bestudering van deze geschriften kwam hij tot de conclusie dat de leer van de goede werken in strijd is met Gods Woord. De twijfel begon aan zijn hart te knagen. Het zal in zijn ziel gestormd hebben. Hij kon het in de alleenzaligmakende kerk niet langer uithouden. Op zijn negentiende jaar ging over naar de kerk van de Reformatie.

Het tegengestelde gebeurde ook. Er zijn ook mensen van het Protestantisme overgegaan naar de R.K-kerk. Wat was de beweegreden van deze mensen? Lieten zij zich leiden door het voorbeeld van ‘één geloof, één kerk’, door de liturgie, de symboliek, de mystiek, Christus en het kruis, maar natuurlijk ook Maria, de moeder Gods en de heiligen? Met elkaar kan dat een gevoel van geborgenheid en veiligheid geven. Bovendien kun je dan meewerken aan je eigen zaligheid.

“Als het zo moet...”

Een oudere vrouw vertelde zo’n kleine twintig jaar geleden over vroeger*. Ze had gewoond aan een dijk dicht bij het water en het veenland en haar grootou-

ders woonden dichtbij. Haar opa was van beroep broodvisser. “Toen ik nog jong was, ging ik met m’n moeder op een avond naar mijn grootouders. Daar kwamen toen ook twee mannen er werd een preek voorgelezen. Na het preeklezen moesten mijn grootmoeder en mijn moeder huilen.” Naar aanleiding hiervan zei ze tegen ons: “Nou, als het zo moet, dan hoeft het voor mij niet.” De preek zal ernstig geweest zijn, de heiligheid en rechtvaardigheid van God zal er in genoemd zijn, evenals de ernst van het eeuwig verloren gaan. Maar de liefde en barmhartigheid van God in Christus in het Evangelie zal ook aangeboden zijn. Of de tranen van de vrouwen, bekommernisvol waren, tussen hoop en vrees omdat ze de Heere Jezus nog niet persoonlijk kenden, of vanwege herkenning waren, bedroefd maar toch altijd blij? In ieder geval zochten ze het op de goede plaats in het Woord van onze God.

De aantrekkingskracht van de symboliek, sprak haar meer aan dan het Levendmakende Woord dat leert: “Uit genade kun je zalig worden”

De vrouw die het vertelde begreep het kennelijk niet, en leek er ook niet van te willen weten.

“Weet je,” zij ze “mijn dochter woont in een rooms-katholieke streek. Als ik daar ben, dan loop ik wel eens een rooms-katholieke kerk binnen. Je kunt daar zo maar gaan zitten. Alles er om heen, dat doet me veel meer”. Niet dat deze vrouw overgegaan is naar de rooms-katholieke kerk. De aantrekkingskracht van de symboliek, sprak

haar meer aan dan het Levendmakende Woord dat leert: “Uit genade kun je zalig worden”. Zij leek meer te besteden aan de bevrediging van haar gevoelsleven, dan het zoeken naar de eeuwige rust voor haar ziel.

Volle licht komt er niet door heen

Er is veel veranderd. In sommige rooms-katholieke kerken vind je ook Protestantse lectuur. De scherpe kantjes zijn er vanaf. Gelukkig. Als je met een roomse geestelijke of iemand die onderlegd is in de kerkleer over het geloof praat, wil hij het je niet moeilijk maken en laat hij het gesprek over Maria en de ander dogma’s achterwege. Maar als je er verder over doorpraat, dan merk je dat de traditie van de kerk hoger staat en belangrijker is dan het Woord van God. Het volle licht van het Evangelie komt er nog niet door heen: dat de Heere Jezus de enige en volkomen Zaligmaker is.

*De belevens van deze vrouw met de preeklezers is zo’n kleine 80 jaar geleden. Het is nog geen 100 jaar geleden en daarom zijn er geen namen genoemd.

‘Je mag nooit meer denken dat je te slecht bent om te bidden en dat je om te bidden goed moet zijn!’

‘Je bent zo ellendig en goddeloos als het maar zijn kan, toch moet je daar niet op blijven staren.

De reden waarom wij bidden is immers dat wij ellendige en goddeloze zondaren zijn!

Juist daarom is het nodig dat wij om genade bidden.

Begrijp dan toch dat het er duizendmaal meer aan gelegen is dat je Gods waarheid gelooft en met je vreesachtigheid en ongelovigheid Zijn beloften niet tot leugens maakt.

Je ongerechtigheid kan je niet hinderen en je gerechtigheid kan je niet helpen.

Vrees en ongeloof zullen je verdoemen, maar geloof en vertrouwen zullen je behouden.

Daarom mag je nu - je leven lang - nooit meer denken dat je te slecht bent om te bidden en dat je om te bidden goed moet zijn!

Je bent alleen geschikt als je een gelovige waaghals bent en vertrouwt op de zekere en vaste beloften van een genadige God! Die alle arme zondaren, zonder verdienste, uit enkel genade, op grond van Zijn beloften vergeving van zonden en het eeuwige leven beloofd heeft.

Hij heeft je deze genade en barmhartigheid alleen willen openbaren en schenken, opdat je - hoewel je Zijn toorn en straf verdiend hebt - nochtans uit louter genade, tot eer van Zijn waarheid, Hem zal loven, danken en prijzen.’

MAARTEN LUTHER

ALBERT JAN TREUR

“Over Gods genade kan ik niet zwijgen”

Sinds wij als gemeente vacant zijn, geeft Albert Jan Treur uit Waverveen catechisatie aan onze jongeren. In het volgende interview maken we kennis met hem.

1. Even voorstellen: Hoe oud bent en waar komt u vandaan?

“Mijn leeftijd is iets waar de catechisanten ook vaak naar vragen... 31 jaar geleden stond mijn wieg in Wilnis. Daar ben ik geboren en getogen. Opgegroeid met twee oudere broers en een jonger zusje. Ik heb het altijd erg naar mijn zin gehad in Wilnis. Veel vriendjes om mee te spelen. Een leuke school en een fijne gemeente. Toen ik trouwde met Irene (mijn vrouw) hebben we nog kort in Wilnis gewoont voordat we verhuisden naar Nieuwer ter Aa.

Toen we daar een jaar woonden stond er in het kerkblad een berichtje waarin de Hervormde Gemeente Waverveen aangaf op zoek te zijn naar koster. Ik had sterk het verlangen om de studie theologie weer op te pakken, maar door trouwen, woning, een kindje had ik alles op de lange baan geschoven. Solliciteren op de kostersfunctie leek echter een uitgelezen kans om weer te kunnen gaan studeren. We zouden dan kunnen

gaan wonen in de kosterswoning waardoor er meer financiële ruimte zou zijn voor de studie. We waren hartelijk welkom als kostersechtpaar in Waverveen. Toen hebben we ons huis te koop gezet met daarbij de vraag aan God of dit de juiste weg was. Ons huis was binnen korte tijd verkocht. Dat was voor ons de bevestiging dat we naar Waverveen mochten gaan. Daar woon ik nog steeds samen met mijn vrouw Irene, mijn zonen Daan en Thijs en mijn dochter Lieke.”

2. Wat voor werk doet u naast uw kosterschap?

“Als klein jongetje wilde ik altijd professor, dominee of dierenarts worden. Ik begreep denk ik nog niet zo goed wat professor was en ook besepte ik toen nog niet dat je voor deze beroepen veel moet studeren. Ik werd uiteindelijk begeleider in de gehandicaptenzorg. Na de Driestar heb ik de SPW gedaan in Amersfoort. Na de afronding van mijn studie kwam er een vacature voorbij waarbij gevraagd werd naar een begeleider met affiniteit voor drukwerk. Ik werd aangenomen en kreeg de kans om binnen een nieuw dagcentrum een repro (copyshop) op te zetten. Dit was ontzettend leuk werk. Aan de ene kant de begeleiding van de verstandelijk gehandicapte cliënten (de werknemers) en aan de andere kant de contacten met de klanten die hun drukwerk door ons lieten uitvoeren. De repro groeide in een paar jaar tijd uit haar locatie en is toen verhuist naar een pand op een industrieterrein. Ondertussen was ik begonnen met de studie en heb ik na de verhuizing mijn werk als begeleider langzaam afgebouwd. Doordat de groep gegroeid was konden er extra begeleiders en een grafisch medewerker worden aangenomen die mijn werk konden overnemen. Uit-

“Als klein jongetje wilde ik altijd professor, dominee of dierenarts worden”

“Solliciteren op de kostersfunctie leek echter een uitgelezen kans om weer te kunnen gaan studeren”

eindelijk kwam de directeur van de stichting vragen of ik mijn studie theologie en mijn ervaring als begeleider niet zou willen combineren binnen de stichting. De formatie Pastoraat moest worden uitgebreid en de vraag aan mij was of ik als Geestelijk Verzorger aan de slag zou willen. Op een bijzondere manier ben ik toen van functie veranderd. Ik werk nu al weer twee jaar met veel plezier als Geestelijk Verzorger voor ongeveer de helft van Stichting Ons Tweede Thuis. Het werk van een Geestelijke Verzorger is heel divers. Zo besteed ik bijvoorbeeld aandacht aan het pastoraat voor mensen met een verstandelijke handicap, ondersteun ik teams bij zaken als rouwverwerking, verzorg maandelijkse vieringen. Maar ook het ondersteunen van cliënten in hun laatste levensfase en het leiden van begrafenissen hoort bij mijn functie. Daarnaast vervul heb ik ook een functie als Cliëntenvertrouwenspersoon. Dat heeft alles te maken met het klachtenrecht van cliënten en verwanten.”

3. Wat voor opleiding doet u nu en hoe werd u daarvoor geroepen?

“Op dit moment volg ik de Master Gemeentepredikant aan de PThU (Protestants Theologische Universiteit) in Amsterdam. Deze Master leidt op tot predikant in de PKN. Daarvoor heb ik voor mijn Bachelor Theologie (Godgeleerdheid) gestudeerd aan de VU (Vrije Universiteit), ook in Amsterdam. Toen ik begon met studeren aan de VU was er nog niets bekend van de plannen van de PThU om te verhuizen naar Amsterdam. Het was voor mij erg gunstig dat ze zich tegen het einde van mijn Bachelor studie vestigde binnen

“Het kan en mag niet zo zijn dat niemand weet dat we christen zijn. Dat moet ergens aan te merken en te zien zijn”

de muren van de VU. Zo kon ik gewoon doorstuderen in hetzelfde gebouw. Daarvoor heb ik 1,5 jaar de opleiding GPW in Ede gedaan. Je vraagt specifiek naar mijn roeping. Allereerst denk ik dat we allemaal geroepen zijn als Christenen. Dat vergeten we heel vaak. Maar iedereen wordt geroepen om als Christen onderscheid te maken in de wereld en in de gemeente. Het kan en mag niet zo zijn dat niemand weet dat we christen zijn. Dat moet ergens aan te merken en te zien zijn. Aan onze levenshouding, aan hoe we omgaan met onze naasten, hoe we omgaan met ons geld en met de wereld, maar bovenal, hoe we ons afhankelijk weten van God.

Maar daarnaast voel ik mij ook bijzonder geroepen tot het ambt van predikant. Zoals ik als zei wilde ik als klein jongetje al graag dominee worden. Maar toen

vond ik het reuze interessant dat er elke zondag zo’n mannetje op de preekstoel stond die een lang verhaal mocht houden en iedereen was stil.

Maar dat beeld van de predikant veranderde al snel bij het ouder worden. De dominee was allereerst ook maar een mens en hij moest er ontzettend veel moeite voor doen om zo’n preek te maken, om de mensen te laten luisteren en daarnaast ook nog eens de pastorale zorg... en ondanks al zijn inspanningen lijkt de algemene teneur ‘de dominee doet het nooit goed’.

Toch bleef het verlangen, het verlangen om predikant te worden. Om anderen te vertellen over Gods genade. Genade die we elke dag ontvangen in de vorm van de ruimte om te ademen, brood op ons bord, een dak boven ons hoofd, maar bovenal vergeving van zonden. Daarover kan ik niet zwijgen.

Er zijn twee momenten die ik nooit zal vergeten. De oudejaarsavond preek van 1999. Toen preekte ds. Meeuse over “de bijl ligt zelfs al aan de wortel van de bomen” (Luk 3:9). Dat is de ernst van het evangelie. Voor jong en oud hetzelfde. Zoek de Heere nu, wacht daar vooral niet mee!

Een tweede moment is mijn eigen belijdenisdienst. Een volle kerk, ook mijn broers die niets meer met de kerk te maken willen hebben, ze waren er. Toen kreeg ik de welbekende tekst uit de eerste Thessalonicenzenbrief mee: “Hij, die u roept, is getrouw, Die het ook doen zal.” Ik weet het, zoveel mensen hebben deze tekst als belijdenistekst meegekregen. Maar toch, daarmee heeft de Heere mij geroepen. God zelf zal het doen. Ik ben ontrouw, maar Hij blijft getrouw.”

De bevestiging van mijn roeping zie ik dan ook niet in teksten die voortdurend overkomen. God roept met Zijn hele Woord. Van kaft tot kaft gaat Zijn roepstem uit. Maar in wat Hij doet, Zijn trouw, Zijn hulp in de studie en alles daaromheen. Zonder die hulp was ik geen stap verder gekomen. Overtuigd geroepen te zijn ben ik begonnen met de GPW in Ede. Ik dacht toen dat ik deed wat God wilde. Eerst Ede en dan later wel een keer de universiteit, God zal wel tevreden zijn. Maar de studie was een zware last voor heel het gezin. Vier dagen werken, studeren, de stages en het kosterschap. Het was teveel. Toen Irene opgenomen werd in een revalidatiecentrum vanwege haar gezondheid kon het helemaal niet meer. Ik snapte er toen niets van. Hoe kon dit nu vastlopen? Nu probeerde ik praktisch invulling te geven aan mijn roeping maar liep het op niets uit. Ik heb in die periode echt moeten leren om te vragen “Heere wat wilt U dat ik doen zal”. Het liep allemaal anders. Na 1,5 jaar opende zich een weg richting de universiteit. Die weg is tot nu toe altijd nog gezegend. Daarin heeft de Heere

“Op momenten dat we dachten dat het financieel niet ging lukken was daar opeens weer geld”

keer op keer laten zien dat Hij het ook doen zal. Op momenten dat we dachten dat het financieel niet ging lukken was daar opeens weer geld, tentamens waar ik met het lood in mijn schoenen naar toe ging heb ik gehaald en ook met het Grieks en Hebreeuws is het me gelukt. Al moet ik eerlijk zeggen dat vooral het Grieks me erg veel moeite heeft gekost.”

4. Hoe ervaart uw gezin uw roeping?

“Dat is een lastige vraag. Want dat ik mij geroepen weet tot het ambt van predikant wil nog niet zeggen dat mijn vrouw zich geroepen voelt tot predikantsvrouw. Of dat mijn kinderen zich geroepen voelen tot domineeskinderen. We zijn nog altijd op zoek naar de juiste weg hierin. Wat wordt er nu verwacht van de predikantsvrouw, hoe ziet de toekomst van onze kinderen er straks uit? Wat zal het voor ons betekenen als we t.z.t. gaan verhuizen? De studie vraagt veel, ook van ons gezin. Vakanties hangen af van de studie, ik ben vaak weg (ook 's avonds) en er ligt een grote financiële druk op ons gezin. Dat is niet voor even. Maar de studie duurt jaren. Er zijn blokken met een studielast van 45 uur per week. Daarnaast werk ik 20 uur en heb ik mijn kosterstaken. Het is dus 7 dagen per week actief zijn. Op momenten dat het kan wil ik er zijn voor het gezin. Soms

“Vooral mijn vrouw heeft weleens momenten dat ze vind dat het genoeg is. Dat kan ik begrijpen”

neem ik daar ook tijd voor ten koste van de studie. Het gezin blijft toch op nummer 1 staan. Daarnaast probeer ik het gezin zoveel mogelijk bij de studie te betrekken. Ik vertel waar ik mee bezig ben. We bidden met elkaar voor de moeilijke momenten en we vieren met elkaar de tentamens die gehaald zijn. Bij

moeilijke vakken halen we zelfs taart wanneer het vak is afgerond.”

“Vooral mijn vrouw heeft weleens momenten dat ze vind dat het genoeg is. Dat kan ik begrijpen. Ook van haar vraag ik erg veel. Gelukkig trekken die buien ook weer over en mogen we samen de weg verder gaan. Predikant worden kun je niet alleen. Het is geen beroep wat je ergens in een kantoor uitoefent. Het is een zaak van het hele gezin. Gewild of ongewild krijgen ze er allemaal mee te maken. Daar proberen we ons nu al zo goed als mogelijk op voor te bereiden.”

5. Hoe is het gekomen dat u nu catechisatie geeft in Vinkeveen?

“De kerkenraad van Vinkeveen is zelf bij mij langsgekomen met de vraag of ik catechisatie wilde geven. In eerste instantie stond ik niet te jui-

chen. Ik heb al een druk schema en daar leek catechisatie echt niet meer bij te passen. Ik heb toen een gesprek gehad met ds. Simons. Dat heeft me wel aan het denken gezet. Het onderwijs aan de jeugd is zo ontzettend belangrijk. Daar voelde ik me ook verantwoordelijk voor. Ik heb toen aangegeven de catechese wel te willen verzorgen, maar dat ik echt maar 1 avond per week beschikbaar had. Zodoende hebben we nu drie grote groepen op alleen de maandagavond.”

6. Hoe ervaart u het geven van catechese? En hoe ervaart u dat specifiek in onze gemeente?

“Vroeger was catechese vanzelfsprekend. Het weekschema werd aangepast aan de catechisatie. Tegenwoordig is dat duidelijk anders. Het liefst wil men dat de catechisatie wordt aangepast aan het weekschema. De jongeren zijn al lange dagen van huis, moeten veel doen voor school. Hebben nog andere verplichtingen bij de sportvereniging of muziekles. En tussendoor komen ze dan even naar de catechisatie. Dat is niet alleen in Vinkeveen zo. Het tekent onze tijd. Soms vinden ouders de sport ook nog belangrijker dan de catechese. Dat maakt het erg lastig. Daarnaast ligt er een grote druk op de methode en de competenties van de catecheet. Catechisatie moet aansprekend en spetterend zijn. Ontzag voor een predikant of catecheet is lang niet vanzelfsprekend. Maar niet alles wat er op de catechisatie geleerd wordt is spetterend. Maar vaak gaat het wel om hele belangrijke dingen. Het gaat om vragen hoe wij geloven en wat wij geloven. De noodzaak van genade, vergeving en bekering, de ernst van de eeuwigheid. Hoe dat gaat in Vinkeveen? Ik weet niet hoe betrokken de gemeente is op de catechisatie. Ik ben daar 1 avond in de week en zie drie groepen langskomen. Die avond zie ik de toekomstige leden van de kerk. Jongeren waarvan ik hoop en bid dat ze God niet los zullen laten, maar ook dat God hen niet los zal laten. Waar zijn we als kerk straks zonder al deze jongeren? Natuurlijk geloven we dat God zelf Zijn kerk in stand zal houden. Maar we hebben er toch wel alles voor over dat het deze jongeren zullen zijn die over 10 jaar nog steeds aanwezig zijn in de gemeente. Daar moeten we alles aan doen, maar het belangrijkste is dat heel de gemeente biddend om deze jongeren heen staat. Dat al de gemeenteleden van Vinkeveen betrokkenheid tonen door het geloofsgesprek aan te gaan. Een klein deel daarvan mag ik doen. Met Gods hulp probeer

“Soms vinden ouders de sport ook nog belangrijker dan de catechese. Dat maakt het erg lastig”

ik daar vorm aan te geven. Maar ik besef steeds dat ik in deze taak alleen maar tekort kan schieten.”

7. Wilt u de jongeren van Vinkeveen nog iets meegeven?

“Je bent nooit te jong om de Heere te zoeken! Er komt zoveel op je af, er zijn zoveel interessante dingen in het leven, maar al die dingen gaan voorbij. God blijft, Zijn Woord blijft bestaan. Hij belooft dat wie Hem (vroeg) zoeken, zij zullen Hem vinden. Daarom; stop niet met zoeken voordat je de Heere kent. Hij laat zich vinden en is nooit verder dan één gebed van ons verwijderd.”

COLUMN

Waarom economie ook niet alles is

TEKST WOUTER KROESE

Afgeven op de economie is te makkelijk. Economiestudenten blijken sterker naar eigen belang te streven dan andere studenten.¹ De ‘god’ van het geld heerst daar. Kapitalisme en communisme zijn geen van beiden goed. Geldzucht is de wortel van het kwaad. De directeuren en het management verdienen veel te veel. De huidige economische crisis is veroorzaakt door de bonusstructuur. Het is zo makkelijk.. Zou

u denken! Het woord economie komt van de woorden oikos en noimos, beiden betekenen huis en management. Huishouding dus, geen geld. Wanneer mensen dus economie studeren zitten zij op de huishoudschool. Op iedere school probeer je iets te leren, ook op de huishoudschool.

Een menselijk leven draait om keuzes maken (wanneer men mag veronderstellen dat er enige vorm van keuzevrijheid, autonomie, is), zo ook in de economie. Op landelijk/inter-

nationaal niveau kiest men bijv. de rentestanden, op bedrijfsniveau bijv. de strategie en op individueel niveau waar/hoe veel we gaan werken. Op al deze niveaus kijken we om ons heen en zoeken we naar samenhang om een grond te vinden voor onze keuzes. Daarvan uit formuleren we ideeën en beleid, ideaalbeelden. Maar nu is de crux dat de werkelijkheid niet overeenkomt met het ideaalbeeld. De rentestand zorgt er niet voor dat er meer hypotheek worden verstrekt, een bedrijf gaat alsnog failliet en we kunnen toch minder uren werken dan dat we wilden.

Deze systematiek is op tal van terreinen in het leven te betrekken; het is realiteit. Wanneer mensen zeggen dat de economische crisis is veroorzaakt door

de torenhoge bonussen van allerlei bankiers dan zitten ze mis. Wanneer mensen denken dat deze economische crisis op zichzelf staat, dan zitten ze mis. Het is allemaal onderdeel van een bepaalde cultuur, die veel groter is dan de bankenwereld. Het is onderdeel van een cultuur waar wij allen dagelijks mee in aanraking komen.

Ik denk dat we het allemaal in het licht moeten zien van ‘vervreemding’. Bent u ooit eens op een verjaardag geweest waar niemand met u praatte? We hebben een ‘relatie’ nodig om persoon te

zijn. Kijk ook eens naar uzelf wanneer u iemand groet, en deze groet niet wordt beantwoord. Zie ook Facebook, waar indrukken beantwoord moeten worden. Zonder likes geen erkenning. Iedereen beleeft zulke leuke dingen en moet dat laten zien. U ook?

Tegelijkertijd zijn we in de samenleving steeds drukker met onszelf. We werken, of studeren, alleen nog maar om er zelf beter van te worden. We werken niet voor de baas, maar om onszelf te ontwikkelen. Op een verjaardag houden we er van om zoveel mogelijk over onszelf te praten. Hoe goed wij wel niet zijn. Dit hét kenmerk van het neoliberalisme: de nadruk ligt op het individu. [Facebook!] De individu moet dingen beleven. Moet presteren. Leeft voor zichzelf.

Tegelijkertijd weten de christenen dat zij als individu waardevol zijn, door God geliefd. Tegelijkertijd zijn zij onderdeel van een verhaal. Leven zij niet voor zichzelf, maar zijn zij in hun keuzes op God gericht. Overeenkomst tussen geloof en economie? De beweegredenen waarmee je dingen doet is het meest belangrijk!

Daags voor dit schrijven ging het in college over de Economische Triniteit van God. Dat was een stuk interessanter.

Zonder likes
geen erkenning.
Iedereen
beleeft zulke
leuke dingen en
moet dat laten
zien. U ook?